

ת"פ 64248/03/17 - מדינת ישראל נגד ריבר נודלס בר (תל אביב) בע"מ, גלעד שלמה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 64248-03-17 מדינת ישראל נ' ריבר נודלס בר
(תל אביב) בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד

הנאשמים 1. ריבר נודלס בר (תל אביב) בע"מ
2. גלעד שלמה

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה אורית בר לוי

ב"כ הנאשם עו"ד עדי ברקאי

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתו של הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") ביום 4.12.17 וביום 12.4.18 בביצוע 3 עבירות על פי סעיף סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), ו- 2 עבירות לפי סעיף 219 לפקודה. על פי המפורט בכתב האישום הנאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") עסקה בתקופה הרלבנטית בהפעלת מסעדה והנאשם היה מנהלה הפעיל. הנאשמים, ללא סיבה מספקת, לא הגישו במועד לפקיד השומה בשמה של הנאשמת דוח בצירוף מאזן ודוח רווח והפסד לשנים 2015 ו-2016 (העבירה לשנת 2016 צורפה על ידי הנאשם ביום 12.4.18). מחזור עסקאותיה של הנאשמת לשנת 2015 עמד, על פי דיווחיה למע"מ, על סך של 11,547,607 ₪. בנוסף, על אף שניכר מס ממשכורות ששולמו לעובדים ולקבלני משנה עבור חודשים אוגוסט וספטמבר 2016 בסך 34,916 ₪, ללא הצדק סביר, לא שילמו הנאשמים את מס ההכנסה הנ"ל אותו ניכר לפקיד השומה. כמו כן, הנאשם, ללא סיבה מספקת, לא הגיש במועד דוח על הכנסותיו לשנת 2015. מחזורי פעילותו העסקיים של הנאשם בשנה זו עמדו, על פי דיווחיו למע"מ, על סך של 3,639,373 ₪.

ראיות לעונש

2. עד ההגנה, רואה החשבון מר חזי מלכה, העיד כי הוא משמש כרו"ח של הנאשם מאז שנת 2016 ואף משמש כרו"ח של הרשת. לדבריו לא ניתן להכין ולהגיש את דוח 2015 כדוח מבוקר בשל מחסור בנתונים, תוך שהבהיר כי בשנת 2015 זכין אחר החזיק בנאשמת וטופל על ידי רו"ח אחר. עוד הבהיר כי בנסיבות אלה לא ניתן להכין אף את

דוח 2016 הגם שהעריך כי יש בידיו את מלוא הנתונים לשנת 2016 לצורך דוח רווח והפסד. רו"ח מלכה ציין כי הנאשם פנה אליו מספר פעמים בעניין הדוחות ואישר שעד למועד הטיעון לעונש לא הוגשו הדוחות כמבוקרים או לא מבוקרים. בחקירתו החוזרת אישר כי מאחר ובידי רשות המסים תוצאות המחזורים ממע"מ, ובהם הוצאות גולמיות, בצירוף הוצאות המשכורות מתיק הניכויים ניתן להגיע לתוצאת המס לנאשמת בסדר גודל של 90%.

3. ב"כ הנאשם הגיש דוח תיקים לחייב על שם הנאשם בהוצל"פ אשר סומן נ/1. בדוח 9 תיקים שנפתחו בין השנים 2017 ו- 2018 לנושים שונים בסכומים המצטברים לכדי מאות אלפי שקלים.

טיעוני המאשימה לעונש

4. ב"כ המאשימה ציינה את החומרה שבעבירות המס, את הערכים המוגנים, ואת הבכורה שיש ליתן לאינטרס הציבורי בעבירות אלה. באשר לנסיבות ציינה את מחזוריה הגבוהים של הנאשמת, בשנת 2015 כ- 11.5 מיליון ₪ ובשנת 2016 כ- 7.3 מיליון ₪. כן ציינה את המחזור ביחס לדוח האישי של הנאשם אשר לא הוגש, שגם הוא נוגע לעסק, העומד על סך 3,639,000 ₪. לטענת ב"כ המאשימה יש להתייחס לכל עבירה כאירוע. לטעמה, מתחם העונש בגין אי הגשת דוחות הוא בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. באשר לעבירת הניכויים מתחם העונש הוא בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל. בנוגע לקנס, לטעמה, בגין אי הגשת דוחות, מתחם העונש הראוי הוא בין 8,500 ₪ (גובה הקנס המנהלי) לבין 29,200 ₪. באשר לניכויים, שיעור של 10% מחוב הקרן לבין הקנס שבסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

5. באשר להסרת המחדל הפנתה ב"כ המאשימה לכך שמחדלי הניכויים הוסרו, ולכן עתרה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם בהקשר זה. ביחס לעבירות שעניינן אי הגשת דוח ציינה כי המחדלים הנוגעים לדוחות הנאשמת לא הוסרו, וביקשה למקם את הנאשם ברף הגבוה. עוד הבהירה כי לטעמה אין לקבל הטענה לפיה לא ניתן להגיש הדוחות ועל רשות המסים להסתמך על הנתונים שבידיה, תוך שהדגישה שגם רוח מלכה ציין כי אין בידיו את מלוא הנתונים כדי לערוך דוח מבוקר. עוד ציינה במקרים דומים נוהגים נישומים להגיש דוחות שאינם מבוקרים ולהגיע להסדרי שומה, אך כאן לא נעשה דבר. באשר למחדל הנוגע לדוח האישי לשנת 2015, התקבלה מאת המאשימה הודעת עדכון לאחר הטיעון לעונש לפיה מחדל זה הוסר. ב"כ המאשימה עתרה כי יושת על הנאשם עונש של מאסר בין 8 ל- 10 חודשים, מאסר על תנאי, קנס כספי גבוה וכן התחייבות להימנע מעבירה. בנוגע לנאשמת שאינה פעילה עתרה להשתתף קנס סמלי.

טיעוני ההגנה לעונש

6. ב"כ הנאשם פירט כי הנאשם, ביחד עם שותפים, ניסה לרכוש את המסעדה במהלך שנת 2016 ולהפעיל את הנאשמת אך העסק קרס תוך תקופה קצרה תחת ניהולו. כן ציין את פניותיו של הנאשם לרו"ח וחוסר היכולת להגיש את הדוחות כפי שהעיד רו"ח מלכה. עוד פירט כי חוב הניכויים שולם והדוח האישי של הנאשם לשנת 2015 הוגש. ב"כ הנאשם הוסיף כי לפני שרכש את המסעדה, עבד הנאשם כמסגר במשך שנים רבות בתור עצמאי. בנוסף הפנה ב"כ הנאשם לחובותיו של הנאשם (נ/1).

7. ב"כ הנאשם טען כי יש לראות בעבירות הניכויים אירוע אחד ובעבירות אי הגשת הדוחות אירוע נוסף. לטעמו, במקרה זה אין המדובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים משנתונים העסקיים של הנאשמת בידי רשות המסים, בשל הגשת הדוחות התקופתיים למע"מ על שמה בתקופה הרלבנטית וכן נתוני המשכורות, כך שבידי פקיד השומה נתונים בדבר התוצאות העסקיות של הנאשמת וניתן להוציא לה שומה. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הגיש ב"כ הנאשם פסיקה המלמדת על השתת עונש לריצוי בעבודות שירות במקרים דומים ואף חמורים מהמקרה הנדון. באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם ציין כי הנאשם הוא אב ל- 3 ילדים וסב ל- 2 נכדים, ללא עבר פלילי, אשר הודה בביצוע העבירות באופן מיידי. לעניין הקנס ציין את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. עתירת ב"כ הנאשם היא כי יושת על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס נמוך, מאסר על תנאי והתחייבות.

דבר הנאשם

8. הנאשם פירט כי רכש את הנאשמת בחודש ינואר 2016 בתמימות והתברר לו שהתעסק עם אנשים שאינם ישרים. לדבריו, מחזורי הנאשמת נפחו, ההסכם קבע שהמוכרים יגישו את דו"ח 2015 בזמן, אך הם לא קיימו את ההסכם. לדבריו הנאשם פנה עשרות פעמים לרואה החשבון של המוכרים על מנת שיעזור לו אך ללא הועיל. בחודש מאי 2016 שכר שירותיו של רואה חשבון אחר. לדבריו הנאשם תיקי ההוצל"פ (נ/1) נפתחו בשל קשייו הנוגעים לנאשמת. לדבריו עבד כמסגר במשך 15 שנים, תמיד הגיש דוחותיו בזמן ולא נפתחו לו תיקים.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה תוך התחשבות בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשמים פוגעות בשיטת גביית המס ופעמים רבות אף גורמות לחסר של ממש בקופת המדינה. מביצוע העבירות נפגע פיקוח רשות המסים, כשיטת המס מבוססת על האמון בנישום שיגיש דיווחיו כחוק ושיטת חישוב המס וגבייתו מבוססת על הדוחות המוגשים על ידי נישומים ועל אמיתותם. ערך חברתי נוסף שנפגע הוא שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש על פי חוק. בנוסף, בכל הנוגע לעבירות של אי העברת מס שנוכה במקור, יש לזכור כי כספי המיסים מוחזקים בידי הנאשמים לשם העברתם לרשות המסים והם אינם שייכים להם כלל. המבצע עבירה מסוג זה, מפר ברגל גסה את האמון שניתן בו, ואף נקבע כי עבירות אלה נושקות לעבירה של גניבה בידי מורשה (רע"פ 26/97 **לקס נ' מדינת ישראל** (22.06.2008), רע"פ 4844/00 **ברקאי נ' מדינת ישראל** (09.12.2001) ורע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.06.2014)).

10. בחינת נסיבות ביצוע של העבירות במקרה הנדון מלמד כי חרף המחזורים הגבוהים של הנאשמת בשנות המס הרלבנטיות, אין המדובר בנסיבות ברף החומרה גבוה ביותר. יש לזכור כי הנאשם רכש את הנאשמת רק בתחילת שנת 2016, וכי הפסיק פעילותה תוך פרק זמן קצר, ואין המדובר במי שפעל בשיטתיות ועל פני שנים ארוכות בביצוע העבירות. גם ביחס לעבירות הניכויים, ומבלי להקל ראש בביצוע, המדובר בשתי עבירות אשר נעברו בחודשים אוגוסט וספטמבר 2016 ובסכום שאיננו מהגבוהים ביותר (סה"כ 34,918 ₪). אין המדובר בעבירות שהן פרי תכנון מוקדם ויש לתת את הדעת לכך שהעבירות בוצעו על רקע של אי זמינות נתונים באשר לדוח 2015. לצד זאת כאמור, אין להתעלם

ממחזורי הנאשמת ומן העובדה שהנאשם אף לא הגיש דוח אישי על הכנסותיו מעסק לשנת 2015. בנסיבות אלה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף הבינוני. בהקשר זה אציין כי אינני מקבלת הטענה לפיה זמינות הנתונים החלקיים מדיווחי המע"מ והמשכורת לרשות המסים יש בה כדי להפחית את מידת הפגיעה בערכים המוגנים, וודאי שלא באופן משמעותי. יש לזכור, כפי שצינה ב"כ המאשימה, כי גם ר"ח מלכה אישר כי נתונים אלה אינם מלאים, וכן כי החובה היא להגשת הדוחות השנתיים מבוקרים, על המשמעות הנובעת מכך (להבדיל מנתונים המבוססים על דיווחי מע"מ).

11. באשר למדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות שעניין אי הגשת דוחות במועד, מעין בפסיקה עולה כי מדיניות הענישה כנגד המבצעים עבירות מהסוג הנדון מושפעת בדרך כלל מהשיטתיות שבמעשים והיקפם, מהנזק שנגרם לאוצר המדינה, כמו גם מהסרת המחדל מושא כתב האישום. בחלק מהמקרים, כאשר המדובר בעבירות של אי דיווח אשר שבוצעו בשיטתיות או בהיקף ניכר, נקבע הרף התחתון של מתחם הענישה על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות והעליון מאסר ממשי לתקופה שאיננה מבוטלת, ראו רע"פ 3857/13 **יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.7.2013) (להלן: "עניין יצחקיאן") ורע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.06.2014) (להלן: "עניין מולדובן") וכן עפ"ג 10-13-28376 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (18.12.2013). לצד זאת, קיימים מקרים בהם, פעמים רבות אף בהסכמת המאשימה, נקבע מתחם ענישה הכולל עונש של מאסר מותנה ברף התחתון, ראו: ע"פ 24924-12-11 **פרמינגר נ' מדינת ישראל** (19.4.12), ת"פ 14351-04-13 **מדינת ישראל נ' מרכז הטרייד אין מטלון בע"מ** (07.07.2014) וכן ת"פ 17048-12-10 **מדינת ישראל נ' א.מ. מדיקס בע"מ** (26.12.2013) שם נקבע מתחם ענישה שבין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה.

12. באשר לענישה קונקרטית, ניתן ללמוד כי באופן רגיל מדיניות הענישה היא מוחשית וכוללת עונשי מאסר משמעותיים לריצוי מאחורי סורג ובריה, בעיקר מקום בו לא הוסרו המחדלים או מקרים בהם דובר בעבירות אשר נעברו בשיטתיות ו/או בסכומי מס גבוהים. ראו עניין יצחקיאן, עניין מולדובן, רע"פ 288/13 **אלחלאה נ' מדינת ישראל** (14.01.2013), רע"פ 3120/14 **נעים נ' מדינת ישראל** (08.05.2014). לעיתים, במקרים מתאימים, ובכלל זאת מקרים מסוימים בהם הוסרו המחדלים באופן חלקי, ואף מקרים בהם לא הוסרו כלל, גזרו בתי המשפט עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה צופה פני עתיד וקנס. בהקשר זה ראו כפי שהפנה הסנגור, ת"פ (ת"א) 22761-04-16 **אגף מס הכנסה נ' שלי לי אור צעצועים** (25.9.2017) שם דובר באי הגשת שני דוחות ובמחזורים של מעל 3 מיליון ₪ בשנה אחת וכמעט מיליון ₪ בשנה נוספת. באותו מקרה גזרתי על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס, התחייבות ומאסר על תנאי. כן ראו ת"פ (ת"א) 32396-11-15 **מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' א. אופיר התזה ושאיבת בטון 2002 בע"מ** (24.4.2017) שם דובר באי הגשת 3 דוחות בהיקפים גבוהים, עבירות ניכרים, ואי הגשת דוח אישי והצהרת הון, המחדלים האישיים הוסרו על ידי הנאשמים, נגזרו על הנאשמים עונשי מאסר למשך 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות לצד קנס, מאסר על תנאי והתחייבות (הוגש ערעור על גזר הדין על ידי הנאשמים).

13. גם מדיניות הענישה בעבירה של אי העברת ניכויים היא מחמירה בדרך כלל, וכוללת ענישה ממשית, במסגרת שיקולי הענישה נלקחים בחשבון סכום המס שלא הועבר, לצד השיטתיות שבביצוע העבירות ויתר הנסיבות. ראו: רע"פ 1552/11 **לוינ' מדינת ישראל** (9.2.2011).

14. בעבירות הנדונות, בדרך כלל יתייחס בית המשפט לכל עבירה מסוג העבירות דנן כאירוע נפרד (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)). יחד עם זאת, ישנם מקרים בהם על פי מבחן הקשר ההדוק ההתייחסות היא כאל אירוע אחד (ר' ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). מובן כי במקרים בהם יקבעו מספר עבירות כאירוע, יהיה המתחם מחמיר יותר. לאחר ששקלתי את כלל הנסיבות ונתתי דעתי לטענות הצדדים בהקשר זה מצאתי כי עבירות הניכויים יהוו יחדיו אירוע, בעוד שבעבירות הנוגעות לאי הגשת דוחות הנאשמת, תעמוד כל עבירה כאירוע נפרד, ולצד זאת אירוע נוסף של אי הגשת הדוח האישי על שם הנאשם.

15. לאחר בחינת המפורט לעיל, מצאתי להעמיד את מתחם העונש ההולם ביחס לעבירות אי הגשת דוח במועד, בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל, לכל עבירה, היא אירוע. בנוגע לעבירת הניכויים בין מאסר מותנה לבין 9 חודשי מאסר בפועל (שתי העבירות כאירוע אחד). יש מקום לחפוף בין המתחמים במידה מסוימת בעת גזירת העונש נוכח נסיבות ביצוע העבירות המפורטות לעיל.

16. לעניין מתחם הקנס, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוען של העבירות. גובה הקנס מושפע גם מהסכומים מושא כתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות ומשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. לקחתי בחשבון את העובדה שלנאשם תיקים פתוחים בהוצל"פ (נ/1) וחובות בסך של מאות אלפי ₪, וכן כי עסקו, הנאשמת, קרסה. בנסיבות אלה מתחם הקנס לכל אירוע של אי הגשת דוח יעמוד בין אלפי ₪ בודדים לבין 8,000 ₪ ולצד זאת התחייבות להימנע מביצוע העבירות. לגבי עבירות הניכויים בין 1,000 ₪ ל- 3,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות

17. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות המביאות לחריגה לקולא או לחומרה מהמתחמים שנקבעו. הנאשם, יליד שנת 1966, נעדר עבר פלילי, אב וסב, הודה וחסך זמן שיפוטי ויש לזקוף זאת לזכותו. כן יש לתת את הדעת למצבו הכלכלי של הנאשם, כמפורט בנ/1 ובטיעוני בא כוחו ודבריו, ולקשיים והכישלון העסקי שחווה בעת ניסיונו להפעיל את הנאשמת, לצד חוסר שיתוף הפעולה הנטען מצד אלה מהם רכש את הנאשמת. עוד יש לזכור כי הנאשם עסק משך 14 שנה עובר לביצוע העבירות כמסגר, ומשך כל אותן שנים פעל כחוק והגיש דיווחיו כנדרש. את הנסיבות האישיות המפורטות יש לאזן מול שיקולי ההרתעה, ובכללן הרתעת הרבים והאינטרס הציבורי, בשים לב לכך שבעבירות מסוג זה מקבל האינטרס הציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות (ראו: רע"פ 3998/15 פלוני נ' מדינת ישראל (28.6.2015) ועניין יצחקיאן).

18. באשר להסרת מחדלים, כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה (רע"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (03.09.2015)). במקרה דנן הסיר הנאשם את מחדל הניכויים וכן הגיש את הדוח האישי לשנת 2015. הסרת המחדלים בהיבט זה תיזקף לזכותו. נתתי דעתי גם לטענה בדבר חוסר היכולת להגיש את הדוחות על שם הנאשמת, הנובעת מהעדר נתונים ביחס לשנת 2015, שנה בה הייתה הנאשמת בבעלותם וניהולם של אחרים, וחוסר היכולת להגיש אף את דוח 2016 בשל כך, כן נתתי דעתי לפנייתו של הנאשם לרו"ח בקשר לכך. אלה יובאו בחשבון על ידי בעת שקילת אי הסרת המחדל הנוגע לדוחות הנאשמת. יחד עם זאת, אין בנסיבות אשר פורטו כדי לאפשר לנאשם ליהנות מההקלה המפליגה הניתנת למי שמסיר מחדליו במלואם. עוד יש לזכור, כפי שצינה ב"כ

המאשימה, כי הנאשמים אף לא הגישו את הדוחות לא מבוקרים ו/או ניסו להגיע להבנה או הסדר עם פקיד השומה.

19. לאחר שקילת כל המפורט לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

לנאשם 2:

א. מאסר לתקופה של ארבעה חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה על עבודות השירות, במרכז קהילתי גרמנוב, גיבורי החייל 1, יבנה. הנאשם יתייצב ביום 23.7.2018 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות, מפקדת מחוז דרום, באר שבע. הובהרה לנאשם המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירות מס על פי פקודת מס הכנסה מסוג עוון.

ג. קנס בסך 8,000 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1/8/18. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע. הנאשם יחתום על התחייבות עד השעה 12:00 בצהריים היום. לא יחתום הנאשם, ייאסר לתקופה של 20 ימים.

לנאשמת 1: קנס סמלי בסך 10 ₪.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו תמוז תשע"ח, 09 יולי 2018, בהעדר הצדדים.